

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

11 mei 2006

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Pieter Huybrechts, Frans Wymeersch, Stefaan Sintobin,
Luk Van Nieuwenhuysen, Filip Dewinter en Felix Strackx –**

**betreffende de problematiek van de relatie tussen de achteruitgang
van de beschikbare visvijvers en het voorkooprecht van het natuurbehoud**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Inleiding

Vlaanderen telt ongeveer 200.000 personen die vissen als hobby hebben: ongeveer 65.000 van hen vissen in openbare wateren (kanalen, rivieren enzovoort) en ongeveer 135.000 vissen in private visvijvers.

Volgens Marc Coussement, voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Hengelsportverbonden, schieten er van de 3000 hectare privé-wateren die er in de jaren zeventig waren nog maar 1500 hectare over. Dat is de reden dat elk weekend 35.000 vissers noodgedwongen de grens overtrekken. De terugloop van de bevisbare oppervlakte is een regelrechte aanslag op het sociale leven van duizenden mensen. “De Vlaamse overheid pleit voor meer samenhang in de maatschappij, maar aborteert het sociale netwerk van de vissers”, aldus voorzitter Patrick Ronsman van de Pilleputvissers in Grembergen.

Niet alleen vissers maar ook jagers en bouseigenaars merken terecht op dat hun gebieden worden opgekocht met overheidsgeld om er vaak afgesloten reservaten/natuurgebieden van te maken waarin weinig of geen plaats meer is voor hengelsport, jacht- of bosbeheer.

De achteruitgang van ondermeer de hoeveelheid beschikbare private visvijvers is gedeeltelijk het gevolg van het voorkeepsrecht ten voordele van natuurbeleid dat met een besluit van de Vlaamse Regering in 1998 werd ingesteld en dat in 1999 operationeel werd. De problematiek van de relatie tussen de achteruitgang van beschikbare visvijvers en het voorkeepsrecht van het natuurbeleid is ernstig te nemen omdat, ook wanneer de voorkeepsrechten op relatief beperkte oppervlakte uitgeoefend worden, het telkens per definitie gaat om gronden waar iemand anders in geïnteresseerd was, die een bepaald gebruik in gedachte had. In het bijzonder voor een visclub is het weinig aangenaam vast te stellen dat de tot dusverre gebezigde vijver aangekocht is door de overheid, en dat er dus onderhandeld zal moeten worden met een bevoegde ambtenaar over het toekomstige gebruik.

Organisatorisch is het niet de Vlaamse overheid als zodanig, maar wel de VLM die de voorkeepsrechten uitoefent. De raad van bestuur van de VLM beslist daarover, en doet dat op advies van de afdeling Natuur. De afdeling Natuur gebruikt bij haar advisering bepaalde criteria. Ondermeer de ligging van percelen ten aanzien van het toepassingsgebied, de ligging ten aanzien van bepaalde projectgebieden, de prijs enzovoort worden in aanmerking genomen. Als er ook sprake is van pachtsituatie, moet de ALT ook

advies verlenen. Naast de uitvoerende en adviserende rol, zijn er ook de organisaties ten behoeve waarvan het voorkeepsrecht wordt uitgeoefend. Dat kunnen de afdeling Natuur en de afdeling Bos en Groen zijn, maar ook een natuurvereniging die in de buurt een lopend reservaatproject heeft.

Bovendien heeft de Vlaamse Regering op 18 juli 2003 door middel van 37 uitvoeringsbesluiten een 84.970 hectare groot VEN definitief vastgelegd, waarbij bleek dat een niet verwaarloosbaar aantal viswateren in het VEN werd opgenomen.

Alhoewel er in het VEN als zodanig geen beperking geldt op het recreatief vissen en noch artikel 25, §3, van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, noch het ministerieel besluit van 21 oktober 1997 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid van 21 november 2003 specifieke maatregelen opleggen aan de recreatieve visserij in het VEN, is het duidelijk dat er grote druk is om in de natuurrichtplannen extra ‘afspraken’ te maken met vissers.

In artikel 13, §1, van het ministerieel besluit staat overigens dat in een natuurrichtplan zones kunnen worden opgenomen waarin de visvangst kan worden verboden op wateren waarop de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij van toepassing is. In consensus met de betrokken vertegenwoordiger van de provinciale visserijcommissie in de stuurgroep, zoals bedoeld in artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 februari 2003 betreffende natuurrichtplannen, kunnen in een natuurrichtplan in bepaalde wateren zones worden opgenomen waar het uitzetten van vis niet is toegestaan.

Het is duidelijk dat door de uitoefening van het voorkeepsrecht door de Vlaamse overheid in VEN-gebied steeds minder waarborgen bestaan voor de besteding van de recreatieve beoefening van de hengelsport. Het gegeven dat recreatief vissen mogelijk blijft, voorkomt niet dat steeds meer visputten niet langer toegankelijk zijn of kunnen worden benut voor de hengelsport.

Pieter HUYBRECHTS

Frans WYMEERSCH

Stefaan SINTOBIN

Luk VAN NIEUWENHUYSEN

Filip DEWINTER

Felix STRACKX

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat:

- 1° het aantal private visvijvers voor de recreatieve visvangst en hengelsport steeds meer afneemt;
- 2° de opname in het VEN en de uitoefening van het voorkooprecht door de overheid ingrijpende beperkingen van het eigendom- en/of gebruiksrecht tot gevolg kan hebben;

– vraagt de Vlaamse Regering:

- 1° bij de uitoefening van het voorkooprecht in VEN-gebied of een perimeter van een erkend natuurreservaat voldoende rekening te houden met de recreatieve mogelijkheden voor de hengelsport en het jacht- en bosbeheer;
- 2° een inventaris op te stellen van de visvijvers/visputten in het afgebakende VEN-gebied waar de recreatieve visserij nog steeds kan worden beoefend.

Pieter HUYBRECHTS

Frans WYMEERSCH

Stefaan SINTOBIN

Luk VAN NIEUWENHUYSEN

Filip DEWINTER

Felix STRACKX
